

عنوان مقاله:

بررسی صحرایی فاصله بهینه بین آبشکن ها

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی بحران آب (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

محمد ابراهیم بنی حبیب - استادیار گروه مهندسی آبیاری و زهکشی، پردیس ابوریحان، دانشگاه تهران

امیرمهدی مستوری - فارغ التحصیل کارشناسی ارشد مهندسی عمران، سازه های هیدرولیکی

فریماه سادات جمالی - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی منابع آب،

خلاصه مقاله:

آبشکن ها برای حفاظت غیرمستقیم سواحل رودخانه ها به کار می روند. تعیین فاصله بهینه بین آبشکن ها از اهمیت خاصی برخوردار است. چنانچه فاصله بین دو آبشکن کم در نظر گرفته شود، هزینه های اجرایی طرح افزایش می یابد و در صورتیکه فاصله آنها زیاد باشد، حفاظت مناسب و مورد انتظار از سواحل رودخانه صورت نمی گیرد. در این تحقیق، با توجه به مشاهدات صحرایی و اندازه گیری پارامترهای مختلف فیزیکی و هیدرولیکی آبشکن های احداث شده در حوزه آبخیز زجانرود، مسئله طول حفاظت شده با توجه به میزان رسوبگذاری در بین آبشکن ها، مورد بررسی قرار گرفته است و نیز با توجه به مطالعات صحرایی مسئله ارتباط مستقیم نسبت بهینه فاصله بین آبشکن ها با طول حفاظت شده با توجه به عملکرد آنها در میزان رسوبگذاری نسبت فاصله به طول مورد بررسی قرار گرفته است؛ نتایج این تحقیق نشان می دهد که بیشترین رسوبگذاری بین آبشکن با نسبت فاصله به طول 75/3 رخ می دهد و نیز عامل دیگر تعیین فاصله بین آبشکن ها (K) معادل 6/0 برای رودخانه های با بستر شنی و قله سنگی نظیر رودخانه زجانرود مناسب است.

کلمات کلیدی:

فاصله بهینه بین آبشکن ها، زجانرود، بسترهای درشت دانه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/64345>

